

Pomembna vloga Viba filma

Reforma srednjega izobraževanja je prinesla mnoge novosti in spremembe. Ene takšnih je bila deležna tudi umetnostna vzgoja, v katero so vključili poleg likovne in glasbene še filmsko, gledališko in plesno vzgojo. Zaradi tega je med drugim tudi obveljal sklep, da bodo kulturne in umetniške dejavnosti financirane 90 odstotkov za njihov program, 10 odstotkov pa je namenjenih za izvajanje umetnostne vzgoje.

V zvezi s filmsko vzgojo in deležem kulturnih ustanov pri umetnostni vzgoji na srednjih šolah je Igor Pleško, predsednik zbora uporabnikov občinske kulturne skupnosti, ki na srednji šoli za družboslovje in splošno kulturo Vide Janežič poučuje predmet umetnostna vzgoja, dejal, da nekateri še vedno ravna po principu »pridi, plačaj in poglej«. Film Gandhi si je na primer ogledala vsa srednja šola za družboslovje in splošno kulturo Vide Janežič in vse vstopnice so plačali po redni ceni.

Le redke kulturne ustanove so našle sprejemljive rešitve, ker nekatere niti same nimajo ustreznih pogojev za tako razširjeno in intenzivno povezavo s šolami. Viba film na primer, je doslej ponudil učiteljem filmske vzgoje v ljubljanski regiji svojo dvorano za interne projekcije s predpremierami slovenskih filmov. Na teh projekcijah so sodelovali tudi ustvarjalci, in tako je bil vzpostavljen prvi zelo pomemben stik med učitelji filmske umetnostne vzgoje in ustvarjalci domačega filma.

Poglobitev in razširitev takšnega sodelovanja bi bila najbrž dobrodošla?

– Vsekakor. Pripravil sem predlog oblik sodelovanja za našo šolo na področju občine Ljubljana Center. Naše želje bi bile, da bi lahko Viba film v okviru svojih možnosti sodeloval v vzgoji in izobraževanju s filmi, projekcijami, literaturo, z obiskom delavnic in snemanj in podobno. Šlo bi za neke vrste filmsko delavnico za srednjo šolo.

In kaj ponuja Viba film?

– Viba ponuja sledeče: približno polovico programa (predavanja, ogleda in obiske) brezplačno, druga pa po dogovoru po režijski ceni (predavatelji, dvorana, mentorstvo za filmski krožek).

Miro Polank, vodja oddelka za plasman pri Viba filmu, nam je razložil, da se ljubljanske srednje šole poslužujejo njihove kinodvorane s 40 sedeži. Na voljo imajo 90 slovenskih filmov in nad 800 kratkometražnih filmov. »Naši avtorji in režiserji jim lahko v neposredni razpravi tudi dajo ustrezne informacije. To sodelovanje je bilo dokaj neorganizirano. Z nekaterimi se je začelo že leta 1975 in traja vse do danes. Predvajanja filmov, pogovor z režiserji in predavanja so bila brezplačna. Plačevali so le minimalne stroške za dvorano.«

In tesnejše sodelovanje s srednjo šolo za družboslovje in splošno kulturo Vide Janežič?

– To je bil pogovor. Če bo dala šola konkretne zahteve, jih bomo upoštevali. Zaenkrat tudi sami niso dali dolgoročnega programa.

Kako v prihodnje?

– Želimo, da bi prišlo do stalnega filmsko izobraževalnega pouka, ki bi lahko potekal od septembra do junija.

Kako je urejena finančna stran?

– Informiranje in tudi poučevanje preko filmov je eno najcenejših. Če bo ta dejavnost sedaj stekla v večjem obsegu, naj bi šole zagotovile nekaj denarja preko svojih programov, nekaj pa od dijakov samih. Mi od občinske kulturne skupnosti nismo dobili niti dinarja. Do sedaj je še šlo, toda če bo prišlo do ogleda filma recimo v Unionu, se že pojav problem denarja za najemnino dvorane; pokriti je treba materialne stroške, plačati predavatelje.

Razdelitev bremena bi bila tudi finančno lažja, če bi se vključile vse kulturne skupnosti v Sloveniji, ne samo Ljubljana. Program bi vendar morali pripraviti na zavodu za šolstvo, ki naj da pobudo, da pripravijo osnove in koncept, kaj naj bi obsegale te filmske ure, potem ga bomo pa mi strokovno in umetniško dopolnili. Programe bi morali imeti čim prej, da bi jih začeli izvajati v že prihodnjem šolskem letu.

MILICA GOJANOVIC

V spomin: Franc Cvahte

Težko in boleče nas je pretreslo spoznanje, da FRANCA CVAHTE, našega aktivnega krajana, ne bo nikoli več med nas.

Še ob našem nedavnem obisku – sicer že težko bolan – je bil tako poln optimizma in življenjske moči razglabljal o tem, kaj je treba še postoriti v KS Tabor na področju stanovanjske in hišne samouprave, da bomo tudi na tem področju vendarle premaknili stvari naprej. Že kot delavec Podjetja za PTT promet Ljubljana se je tovariš Cvahte aktivno vključil v delo KS in se z vso zagnanostjo lotil dela v svetu stanovanj, katerega predsednik je bil več mandatnih obdobj. Bil je poln načrtov o boljšem in učinkovitejšem stanovanjskem gospodarjenju.

Največ svojega prostega časa je posvetil hišni samoupravi v lastni stanovanjski sredini. Že davno pred stanovanjskim zakonom je s pomočjo hišnega sveta v pošarskem bloku na Maistrovi uvedel resnično hišno samoupravo. Njegovemu zgledu so radi sledili drugi stanovalci in tako se danes lahko ponasajo s hišno samoupravo kot le malokje, z najlepše urejenimi zelenicami in okoljem svojega stanovanjskega bloka.

Za tovarišem Cvahtetom bo v naši KS ostala velika praznina. Pogrešali bomo njegovo odločno, vendar toplo besedo in prijazen nasmeh ter odločnost, da je treba sprejete naloge tudi v resnici izpeljati.

Ostal nam bo v najlepšem spominu kot človek, ki ve, kaj hoče in kot dober, iskren tovariš in prijatelj.

se po predlaganem projektu spremenile v skladiščne in pomožne prostore gostinskega obrata) so torej stanovalec nujno potrebne, dokler v hiši ne bo urejen drugačen, skupen način ogrevanja. Ureditev gostinskega vrta ob Cojzovi cesti se zdi nepremišljena, ker je ta cesta zelo prometna in hrupna in se najbrž tudi z dograditvijo južne obvoznice ne bo spremenila v mirno stanovanjsko ulico.

Člani komisije za urejanje prostora v KS se sicer strinjajo s predlogom sveta potrošnikov o ureditvi cvetličarne, drogerije in bižuterije v pritličju Zoisove palače ter ohranitvijo in posodobitvijo trgovine z živili. Hkrati pa menijo, gledano na predvideno oživljanje tega dela stare Ljubljane, da bi bila zanimiva in privlačna v južnem traktu stavbe prodajno-galerijska ali pa muzejska dejavnost.

KAKO OHRANITI VREDNOST KULTURNEGA SPOMENIKA

Ne za gostilno v Zoisovi hiši

Svet potrošnikov je na zadnji seji obravnaval možnosti preureditve spodnjih prostorov stavbe Breg 22. V tej hiši želi DO Mercator urediti gostilno, svet potrošnikov pa vztraja na stališču delegacije za zbor KS in sveta KS, da v te prostore nikakor ne sodi gostinska dejavnost. Del prostorov naj se ohrani za trgovinsko dejavnost, druge prostore pa naj ob celoviti enotni ureditvi zasedejo cvetličarna, drogerija s pedikuro in bižuterija.

Preureditev pritličnih prostorov v Zoisovi hiši na Bregu 22 je obravnavala tudi komisija za urejanje prostora v KS in se ne strinja z ureditvijo v gostinski obrat. Zoisova hiša je namreč kulturni spomenik prve kategorije in ima za slovenski narod pomembno kulturno preteklost. Zoisovo palačo, vodnjak na dvorišču in še zlasti nagrobno ploščo na dvoriščnem pročelju hiše (oboje je predlagani projekt kar zmolčal) si vse leto ogledujejo številne skupine šolarjev in turistov. Po vselitvi gostinskega lokala bi se hišno

dvorišče spremenilo v servisno in skladiščno površino, kar bi onemogočilo turistično vzgojne ogledne te kulturne znamenitosti.

Servisno dostavni motoriziran promet skozi vežo v lokal in dvorišče je nesprejemljiv, saj so tako iz veže kot z dvorišča tudi dostopi do stanovanj. Na ta način bi bila varnost stanovanj ogrožena, bistveno pa bi se znižala bivalna kvaliteta v hiši.

Stanovanja v hiši so ogrevana z individualnimi kurilnicami in eno etažno centralno kurjavo. Drvarnice in kurilnica v kleti (ki naj bi

Prireditve v knjižnici Oton Župančič Komenskega 9

Ura pravljic – vsak torek ob 17. uri za otroke od 4. leta dalje.
Pogovor o novih knjigah – 14. marca ob 18. uri (za mladino in odrasle).

Šahovski turnir v Pionirski knjižnici – vsak ponedeljek ob 15. uri.
Igramo se z vami – Vsak četrtek je čas od 16. do 18. ure namenjen srečanju otrok ob družabnih igrah.

Razstave:

- ilustracije Ančke Gošnik-Godec
- Kulturni spomeniki v občini Ljubljana Center
- knjižnica Sinjega Galeba.

»Snežno mesto« v Mavrovem

Spomini na to srečanje so lepi in če bo Zveza prijateljev mladine še kdaj kaj takega organizirala, želim vsakemu izmed vas, ki bo šel na to manifestacijo, toliko prijetnih dni, kot sem jih jaz preživela v Mavrovem.

V ponedeljek zjutraj nas je letalo z dvournjo zamudo odpeljalo v Skopje. Moji vrstniki iz drugih ljubljanskih šol, ki so večinoma prvič potovali z letalom, so uživali v letanju. Preleteli smo vso Jugoslavijo. Zaradi slabega vremena in neočiščenih letališč nismo mogli pristati nikjer, razen v Titogradu, od koder smo pozneje zopet leteli v Skopje. Tam so nas iz pionirskega doma z avtobusom odpeljali še z učenci iz Sarajeva in Niša do Mavrovega, kjer stoji dom za mladino. V sobi, v kateri smo spale tri dekleta iz Slovenije – Karmen, Snežana in jaz – ni bilo ravno najprimernejše urejena, vendar imele smo lep razgled na šarplaninske gozdove in na teren, kjer naj bi do petka stalo »Snežno mesto«.

Naša naloga je bila, da iz snega zgradimo japonsko hišo in že v torek zgodaj dopoldne smo se odpravili na delo. Vsak dan smo delali in gradili od devete ure zjutraj pa do poznega popoldneva. Dlje se nismo upali niti smeli, kajti v okolici je veliko volkov, ki zaradi lakote napadejo tudi človeka.

Vsaki večer smo se zabavali ob ranih prireditvah. Dva večera sta bila namenjena kvizu, na katerem smo si priborili Slovenci tretje mesto. V prvih dveh dneh smo se spoznali s sovrstniki, ki so prišli z

vseh koncev Jugoslavije in kaj kmalu sem poznala vsakega učenca in tovariša v domu. Imeli smo tudi likovno in literarno tekmovanje, poskusili pa tudi v šahu in namiznem tenisu.

Priznanja so podelili izdelovalcem skulptur in za različne izdelke iz snega, ki smo jih v petek izdelovali na posamičnem tekmovanju. Jaz sem si prislužila likovno priznanje, za individualno delo kiparjenja iz snega, pa je bil nagrajen Angel iz fantovske četverice.

Delo z japonsko hišo je dokaj hitro potekalo. V petek, ko je prišla komisija za ocenjevanje, je bila postavljena poleg hiše tudi pogoda – japonski stolp. V snežnem mestu pa je bilo tudi dosti drugih zanimivosti: sneguljica in sedem palčkov, živalski vrt, spomenik Cirilu in Metodu, skupščina SFRJ in druge.

Zadnji dan pa smo predstavili Ljubljano in Slovenijo. Recitali smo tudi Prešernovo Zdravljico in Gregorčičevo Soči.

V soboto zjutraj nas je letalo že čakalo in s težkim srcem smo se poslovili, vendar polni spominov in z osvojenim prvim mestom, ki smo ga ekipno dosegli z gradnjo japonske hiše v snežnem mestu.

JULIJA ZARNIK, 8. r. OŠ
MAJDA VRHOVNIK

RAZPORED ODVOZA KOSOVNEGA ODPADNEGA MATERIALA PO KRAJEVNIH SKUPNOSTIH

Spomladanska akcija 1985

KS AJDOVŠČINA	22. marec
KS GRADIŠČE	23. marec
KS STARA LJUBLJANA	25. marec
KS TRG OSVOBODITVE	25. marec
KS POLJANE	26. marec
KS NOVE POLJANE	26. marec
KS PRULE	27. marec
KS TABOR	28. marec
KS LEDINA	28. marec
KS KOLODVOR	29. marec
KS JOSIP PRAŠNIKAR	29. marec
KS STARI VODMAT	30. (sobota) marec

KS Stari Vodmat

Vodmatski dnevi – Letošnji Vodmatski dnevi bodo v času od 20. do 25. maja in sovpadajo v okvir proslav 40-letnice osvoboditve. Osrednja proslava bo v soboto 25. maja ob 17. uri pred šolo dr. Jožeta Potrča. Slavnostni govornik bo naš krajan general polkovnik Ivan Dolničar. Kulturne, športne in druge prireditve pa se bodo zvrstile vse dneve. Tako bo na Vodmatu ves teden pestro in živahno.

Da ne bo prišlo do nesreče – Krajan predlagajo, da se čimprej uredi javna razsvetljava ob ustju Slajmerjeve v Malenškovo in pred domom borcev in invalidov, ker je le ta nezadostna in v nočnih urah so v prometu vedno bolj ogroženi pešci. Preventivni ukrepi niso nikoli odveč.